

உ
- சரவணபவ -

ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர்

திருக்கோவில்

- தலைவரலாறு (சுருக்கம்)
- கந்தப்புராணச் சாரம்

ஆக்கம்:

இரா. தெய்வராஜன்

(ஓய்வு நிலை அதிபர்)

திருக்கோவில்

பொருளடக்கம்

1. ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் ஆலய தல வரலாறு
2. ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதன் காவடிப் பாடல்கள்
3. முருகன் திருப்பள்ளி எழுச்சி
4. முருகன் கும்மி
5. முருகன் திருவஞ்சந் பாட்டு
6. கந்த புராணச் சாரம்
7. தமிழ்க் குமரன் பாமாலை

01. ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுதர் திருக்கோவில்

திருக்கோவில்

கிழக்கிலங்கையின் வரலாறு படைத்த கோவில்களுள் முதன்மையானது திருக்கோவில் ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமி ஆலயமாகும். இது 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வரலாறு உள்ள பழைமையான கோவிலாகும். முதலாவது திருப்படைக்கோவில் (தேசத்துக் கோவில்) என்ற சிறப்புப் பெற்றது. பண்டய அரசர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு மானியங்களும் சீர்வரிசைகளும் வழங்கி அரவணைக்கப்பட்ட கோவில்களே திருப்படைக் கோவில்கள் என்று சிறப்புப் பெற்றன.

திருக்கோவிலின் வரலாற்றை இரண்டு கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் ஆரம்பித்துவைக்கின்றன. ஒன்று இராவணேஸ்வரன் கதை, மற்றையது முருகனின் சூரசம்சாரக் கதை. திருக்கோவிலுக்கு எதிரே கடலுள் மூழ்கி உள்ள இராவணன் கோட்டை (இப்போதும் எச்சங்கள் தெரியும்) தான் இலங்காபுரியில் இராவண மன்னன் வாழ்ந்த கோட்டையாகும். தினமும் திருக்கோவிலுக்கு இராவணனும் அவனது மனைவியும் வந்து வழிபட்டு செல்வர்கள் என்பது ஒரு செய்தி, திருக்கோவிலில் முதலில் சிவன் கோவில்கள் தான் இருந்துள்ளது (சிவஞான சங்கரர் கோவில்). சிவபக்தனான இராவணன் வழிபாடும் இதை மெய்ப்பிக்கும். இப்போதும் அதிகாலைப் பூசை 'சிவ பூசை' என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. பெறுமதியான கோவில்ச் சொத்துக்களைப் பாதுகாக்கும் பெட்டகம் 'சிவத்திரவியப் பெட்டகம்' என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. மற்றையது சூரசம்ஹார இறுதி யுத்தத்தில் சூரனை இருகூறாகப் பிழந்த முருகப் பெருமானின் கைவேல் எதிரே இருந்த வாகூர மலையைப் பிழந்து தாமரைப் பொய்கைகளிலும் வங்காள விரிகுடாக் கடலிலும் நீராடி தொடக்குகள் கழித்த பின் கடலோரக் காட்டில் உள்ள வெள்ளை நாவல் மரத்தில் வடக்கு முகமாகச் சாய்ந்து நின்றது.

ஓளி தெறிக்கும் இந்தத் தங்க வேலாயுதத்தைக் கண்ணுற்ற வேடர்கள் கொத்துப் பந்தல் அமைத்து வழிபட்டனர். என்பது இரண்டாவது செய்தியாகும். இதுவரை நாகர் முனை என்ற பெயருடன் இருந்த ஊர், கந்தனின் பாணம் வந்து உறைந்ததில் இருந்து கந்தப்பாணத்துறை என்றும் வெண்ணாவல் பதி என்றும் அழைக்கப்படலாயிற்று. (இந்தியாவிலிருந்து தமிழர்களின் 1ம், 2ம், 3ம் படையெடுப்புக்கள் கி.மு 103 இலிருந்து கி.பி 5ம் நூற்றாண்டு வரை சோழர் பாண்டியர் என்று தொடர்ந்தது.) கி.மு 103ல் இங்கு வந்த பாண்டியர்கள். முருகனின் தங்க வேல் தங்கிய பதியைக் கேள்வியுற்று அதன் மகிமையையும் உணர்ந்து கொண்டனர். நிரந்தரமாக முருகனுக்கு ஆலயம் அமைக்க முடிவு செய்தனர். தென் இந்தியாவில் இருந்து கோவில் கட்டும் பணிக் குரியவர்களை வரவைத்து கட்டட்பணிகளை ஆரம்பித்தனர். வேல் இருந்த திசைக்கமைய வடக்கு முகமாகவே கொத்துப் பந்தல் போடப்பட்டிருந்தது. கடற்கரையைப் பார்த்தவாறு கிழக்கு முகமாக நிரந்தரமான கோவிலை கட்டினால் சிறப்பாக இருக்கும் என தலைமை மேஸ்த்திரி நினைத்தான். அடுத்த நாள் நினைத்தவாறே கோவில் தானாகவே கிழக்கு முகமாக வங்கக் கடலைப் பார்த்தவாறு திரும்பி இருந்தது. பாண்டியர்கள் நினைத்தவாறு கிழக்கைப் பார்க்கும் பெருங்கோவிலாக கட்டி முடித்தனர். திரும்பிய கோவில் திருக்கோவில் என்ற பெயருடன் இன்றுவரை அழைக்கப்படுகின்றது. ஊரின் பெயரும் திருக்கோவிலானது.

கோவில் த் திருப்பணிக்கும் கோவிலின் உள்வேலை வெளிவேலைகளுக்கும் 18 வகையான குடியினர் வரவழைக்கப்பட்டனர். இவர்களுடன் 17 சிறைக்குடிகளும் குடியமர்த்தப்பட்டனர். நாளடையில் கோவில் பராமரிப்பு குறைந்து அழியும் நிலையில் இருந்த போது கி.பி 8ம் ஆண்டில் அரசன் புவனேய கயபாகு பிரசன்னசித்துவுடன் நாகர் முனை என்னும் கந்தப் பாணத்துறைக்கு வந்து இறங்கினான். தனக்குப் புத்திரபாக்கியம் தரக்கூடிய தெய்வம் திருக்கோவில் சித்திரவேலன்தான்

என்பதைக் கேள்வியுற்று சோழநாட்டில் இருந்து சிற்பிகளையும் கட்டடக்கலைஞர்களையும் வரவழைத்து புனர்நிர்மாணப்பணிகளைத் திறம்படச் செய்தான். இதனால் புத்திர பாக்கியமும் கிடைக்கப் பெற்று மகிழ்ந்தான். மகனுக்கு 'மனுநேயகயவாகு' என்ற பெயரையும் வைத்தான். இவனே 'எல்லாளன்' என்ற புகழ்பெற்ற தமிழ் மன்னனாகக் கருதப்படுகின்றது.. எல்லாளனது தாயாரின் பெயர் 'தம்பதிநல்லாள்' என்பதாகும். குடிநீருக்கும் பாசனத்துக்கும் என பல குளங்களை வெட்டியதுடன் பெரிய குளமொன்றுக்கு அருகேயுள்ள கிராமத்துக்கு தனது தாயின் பெயரைவைத்து 'தம்பதிவில்' என்று பெயரிட்டான். அப்பெயர் மருவி இப்போது தம்பிலுவில் எனவழங்கப்படுகிறது. கலிங்க குமரன் புவனேயகயவாகு பிரசன்னசித்து ஆகிய அரசர்கள் காலம் இப்பகுதியில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கவேண்டியவை இவர்களின் பசுமைப் புரட்சியினால் இப்பிரதேசத்தின் சுய நுகர்வு போக ஏராளமான தானியங்கள் இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

திருக்கோவில் முருகனின் அருளால் பிறந்த மனுநேயகயவாகு மன்னனாகி திருக்கோவிலுக்கு ஏராளமான சீர்வரிசைகளும் மானியங்களும் வழங்கி கோவிலை மேலும் சீர்படுத்தினான். கோவில்கள் அறப்பணி செய்யும் நிலையங்களாக மாற்றப்பட்டன.

கிராமம் தோறும் ஊர்க் குளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. வயல் நிலங்களுக்கு நீர் பாயக்கூடிய அளவு தூரிசி வைத்த பாசனங்குளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மாஹேரான் வருகைக்குப் பின் கலிங்க வெள்ளாளர் மேலும் 7 குடிகளாக வகுக்கப்பட்டனர். அதில் முதல் மூன்று குடிகளான கண்டங்குடி, சுருவிலிகுடி, கட்டப்பத்தான் குடி (சங்கரப்பத்தான்குடி) யினர் திருக்கோவில் சித்தி வேலாயுதன் கோவிலிலும், தம்பிலுவில் கண்ணகி அம்மன் கோவிலும் சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். அவர்கள் குடியிருக்க கோரைக்களப்பு, சங்கமன்கண்டிப் பகுதி ஒதுக்கப்பட்டது.

பூசைக்காக வீரசைவர்களான சங்கமர்களும் தம்பட்டர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர், தம்பட்டர்களின் குடியிருப்புகள் தம்பட்டை என அழைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் வீரசைவரான சங்கம குருக்களுக்குப் பதிலாக சோழனின் செல்வாக்கினால் வேதியரின் ஆகம நெறிகளுக்கு உட்பட்ட பிராமணர்களே பூசை செய்யத் தொடங்கினர். திருக்கோவிலுக்கு இரு பிராமணப் பெண்களைக் கொண்டுவந்தமை பற்றிய கதையும் இப்பிரதேசத்தில் கர்ண பரம்பரையாய் உள்ளது. பொன் தேங்காய் ஒன்றை ஒரு வண்ணானுக்குச் சன்மானமாகக் கொடுத்து அக்கா தங்கையான இரு பிராமணச் சிறுமிகளை மாராப்புள் வைத்துக் கடத்தி வந்த செய்திதான் அது. அதில் ஒருவரின் பரம்பரை திருக்கோவிலிலும் அடுத்த பெண்ணின் தலைமுறைகள் தம்பிலுவிலிலும் இருப்பதாக கருதப்படுகின்றது. தம்பிலுவில் - திருக்கோவில் கிராமங்களை அக்கா - தங்கை ஊர் என அழைக்கும் வழக்கு இப்போதும் உண்டு.

“பண்டுமுறை தவறாமல் எழுகுடியாய்ப் பகுதித்தீசர் பணிபுரியப்பரவணியாய் அண்டர் தமைச் சாட்சி வைத்து தத்தம் செய்தான் மாஹோன்” என்ற கல்வெட்டுப் புட்டயம் மாஹோனின் நிர்வாகத் திறனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இலங்கை சுதந்திரம் அடையும் வரை மாஹோனின் வன்னிமையும் சட்டதிட்டங்களுமே மேலோங்கி இருந்தன. கலிங்க மன்னர்களின் வாரிசுகள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளை அவர்களின் தாய்வழித் தலைமுறைகளான பூபால கோத்திர வன்னியப் படையாட்சியரிடமே ஒப்படைத்திருந்தனர். இந்த வன்னியர் உடையார் நிலைமை, போடி முறைகளும் சுதந்திரம் வரை தொடர்ந்தன. மூவேந்தர் காலத்துக் கட்டடக் கலையும், நிர்வாக முறைகளும் கலந்த கலவையாகவே திருக்கோவில் கட்டடமும் நிர்வாகமும் உள்ளன.

மூவேந்தர் காலத்துக் குடிகளான நாயர், பிள்ளை, காராளர், ஆகிய தென் இந்தியக் குடிகளும் இங்கு இருந்த ஆதிக்குடிகளான இராவணன் - மண்டோதரியின் வாரிசுகளான இயக்கர்களும் (வேடர்) நாக்கர்களும் கலப்புற்ற குடிகளையே இப்பிரதேச மக்களாகக் கருதலாம். பாண்டியர்கால 2ம் சிவன் கோவில் போன்றே திருக்கோவிலும் கருவறை - இடைகழி - அர்த்தமண்டபம் ஆகிய முப்பிரிவுகளாக உள்ளன. காலத்துக் காலம் ஏற்படும் தென் இந்தியப் படையெடுப்புக்களாலும் இப்பிரதேசத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கோவில் வளர்ச்சிக்கான மானியங்களாக சுமார் 356.5 ஏக்கர் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 120 ஏக்கர் கோவில் ஊழியருக்கானது. இதை விட சிவத்திரவியங்களாக தங்கம், வெள்ளியிலான பொருட்களும், நவரெத்தின மாலைகளும், பட்டுப் பீதாம்பரங்களும் கோவில் சொத்தாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் “இச் சொத்துக்களை ‘அசிதம்’ (அபுகரித்தல்) செய்பவர்கள் கெங்கைக் கரையில் காராம் பசுவைக் கொன்ற பாவத்தைக் கொள்ளக் கடவர்” என்ற வாசகம் படைத்த குழிக்கல் வெட்டும் இங்கு உள்ளது. ஸ்ரீ விஜயபாகுத் தேவர் என்னும் மாஹேரானால் இது பொறிக்கப்பட்டது. இதை விட 1803ம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட ஓலைச் சுவட்டில் கோவில் திருக்கவடா (பெட்டகம்) உடைத்துக் களவு போனது முதல் அவை மீளக் கிடைத்தமை பற்றியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கொள்ளை நடந்த போது வையாளிப் போடியார் நிலைமைப் போடியாகக் கடமையாற்றினார். கிழக்குமுகமாகத் திரும்பிய கோயில் என்ற அற்புதத்துடன் மேலும் பல அற்புதங்களை வரிசைப்படுத்தலாம். அதில் தங்கம்மா என்னும் 80 வயதுப் பாட்டி 7வயது சிறுமியாக மாறிய அற்புதத்தை பார்ப்போம். 7வயது சிறுமியாக இருந்தபோதே ஆலயத்தில் எட்டுப்பேருடன் தாளம் போட்டுக்கொண்டு இருந்தாள் தங்கம்மா. படிப்படியாகக் கோயில் தொண்டூழியங்கள் பலவற்றையும் சிறப்பாகச் செய்து வந்தாள். வயது முதிர்ச்சியின் காரணமாகக் தொண்டு செய்வதில் தொய்வு ஏற்பட்டது.

கோவில் நிர்வாகம் 80 வயதான தங்கம்மா பாட்டியை திருப்பணியில் இருந்து விலக்கி வைத்தார்கள். இதைப் பொறுக்கமுடியாத பரட்டி பலிபீடத்துக்கு முன்னால் அழுது புலம்பியவாறே மூர்ச்சை ஆகினாள். கண்விழித்தபோது தான் ஆரம்பத்தில் பணிக்குச் சேர்ந்த சிறுமியாகவே இருப்பதைக் கண்டு முருகப் பெருமானின் கருணையை எண்ணி ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தாள் இதைக் கண்ணூற்ற நிர்வாகத்தினர் தங்கம்மாவிற்கு தொடர்ந்து பணியாற்றச் சந்தர்ப்பம் அளித்தனர். இதைவிட சனாமி என்னும் ஆழிப்பேரலை அடித்தபோது கோவில் சிகரத்தையே முடியவாறு அலை அடித்தபோதும் பூசைத் திரவியங்கள் யாவும் எந்த சேதாரமும் இன்றி அவ்வாறே இருந்ததையும், கற்பக் கிரக சுவாமியின் அலங்காரங்களோ சந்தன குங்குமங்களோ கரையாது 'அப்படியே இருந்ததையும் அண்மைக்கால அற்புதமாகக் கொள்ளலாம். மொத்தத்தில் உள்ளூர் யுத்தத்திலும், சனாமிப் பேரலையிலும் இருந்து தம்மைக் காப்பாற்றியது முருகப் பெருமானே என்று மக்கள் நன்றி சொல்வதுடன், யுத்தத்தில் உயிர் இழந்தவர்களை முத்தியடைந்தவர்களாகவும், சனாமியில் உயிர் துறந்தவர்களை ஜலசமாதி என்னும் பிறப்பற்ற நிலை அடைந்த புண்ணிய ஆத்மாக்களாகவும் எண்ணி ஆறுதல் அடைகிறார்கள். மூர்த்தியர்கிய ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமியும், வரலாறு பெற்ற கோவிலாக மூன்று வீதிகளைக் கொண்ட தலமாகவும், எதிரே வங்காள விரிகுடாவைத் தீர்த்தக் கடலாகவும் கொண்டதாக இக் கோவில் காட்சி அளிக்கிறது. இராஜ கோபுரம் கட்டும் பணியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது தேரோட்டம் பற்றி வரலாற்றில் (1870) குறிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பழைய தேர் இருந்ததற்கு ஆதாரம் எதுவும் காணப்படவில்லை. கர்ண பரம்பரையாக பழைய தேர் கடற்கோளால் நீருள் அமிழ்ந்துவிட்டதாக கூறுகின்றனர். தேர் இல்லாத குறையைப் போக்க உள்ளூர் மரச்சிற்பக் கலைஞர்களைக் கொண்டு அண்மையில் (கி.பி 2007) இரண்டு தேர்கள் நவீன முறைப்படி இலகுவில் நகர்த்தக் கூடியதாக உருவாக்கப்பட்டு தேரோட்டமும் நடைபெற்று வருகின்றது.

சிறிய பிள்ளையார்த் தேரை பெண்களும், பெரிய முருகப்பெருமானின் தேரை ஆண்களும் வடம் பிடித்து சமாந்தரமாக இழுத்துச் செல்லும் காட்சி கண்களை பறிக்கும். அரோஹரா ஓசை காதை நிறைக்கும். மஹோற்சவமாக ஆடி அமாவாசை தீர்த்தத் திருவிழாவைக் கூறலாம். இதை விட நித்திய பூசையாக அதிகாலை அபிசேகப் பூசை “சிவபூசை” என்ற பெயரில் அதி காலை 5 மணிக்கு நடைபெறும். தொடர்ந்து காலை, மதியம், மாலை என மூன்று வேளைப் பூசைகள் தவறாமல் நடை பெறுகின்றன. நைமித்திய பூசைகளாக சகல விசேட தினங்களிலும் சிறப்புப் பூசைகள் நடைபெறும். இதை விட சிவராத்திரி, நவராத்திரி, பிள்ளையார் நோன்பு, கௌரீவிரதம், கந்தசஷ்டி விரதத்தோடு சூரன் போரும் வெகுவிமர்சையாக நடை பெறும். கந்தசஷ்டி விரத நாட்களில் கந்தபுராணம் பாடப்பட்டு அதன் கருத்தை (பயன்) உடனுக்குடன் சொல்லும் மரபு இப்போதும் உண்டு. ஆடி அமாவாசை மகோற்சவம் 18 நாட்களுக்கு முன்னரே கொடியேற்றத்தோடு ஆரம்பிக்கும் திருவிழாக்களின் தொகை படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டு இப்போது 17 நாட்களாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 18ம் நாள் கடலில் தீர்த்தம் ஆடுதலுடன் நிறைவடையும். இந்த 18 நாட்களும் ஊரே விழாக்கோலம் கொண்டிருக்கும். சந்திக்கு ,சந்தி பந்தல் அமைத்து அலங்காரம் செய்திருப்பார்கள். பலவகையான காவடி ஆட்டங்களுடனும் கரகாட்டம், கும்மி, கோலாட்டங்களுடனும் ஊர் கலகலப்பாக இருக்கும். தீர்த்தோற்சவத்திற்கு அடுத்தநாள் பூங்காவனத் திருவிழாவும், 20ம் நாள் வைரவ பூசையும் 1990 குடமுழுக்குக்குப் பின் மேலதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டன. அங்கப்பிரதட்சணை செய்வோர், கற்பூரச்சட்டி எடுப்போர் அரோகரா ஒலியில் திளைத்திருப்பார்கள். மேளதாள தவில் நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள், ஆன்மீகச் செற்பொழிவுகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பன இனிய நிகழ்வுகளாக அமையும். மேடை அமைத்து நாட்டுக்கூத்து விடிய்விடிய ஆடுதல், மற்றும் வம்மி மரத்தில் ஊஞ்சல்களில் ஆடவர்-பெண்கள் வெவ்வேறாகப் பாடி ஆடும் காட்சிகள் எல்லாம் இப்போது அருகி விட்டது.

போர்த் தேங்காய் உடைத்தல் போட்டி வட்சேரி தென்சேரி என்று நடைபெறுகின்றது. அம்மனுக்கு சர்க்கரை அமுது வைக்கும் நிகழ்ச்சியும் அதில் தெய்வம் (பேய்) ஆடுதல், கட்டுச்சொல்லுதல், சவுக்கால் அடித்தல் போன்ற நிகழ்வுகளும் வருடா வருடம் வம்மி மர நிழலில் நடைபெறும். இக்கோவிலின் நிர்வாகச் சிக்கல் சொல்லில் அடங்காது, கரவாகுப்பற்று, சம்மாந்துறைப்பற்று, பாணமைப்பற்று, அக்கரைப்பற்றுகளில் வாழும் செல்வாக்கு மிக்க குடிகளான பணிக்கனார் குடியினர் முதல் நிலையில் இருந்தவர்களே தலைமை பொறுப்பை ஏற்றிருந்தனர். இந்த நிர்வாக முறையை எதிர்மன்னசிங்கள் என்ற சேரத்துப் பணிக்கனார் வம்சத்தைச் சேர்ந்த சிற்றரசர் காலம் எனக் கூறும் வாரலாறும் உண்டு. தலைவர் கரவாகுப்பற்று பணிக்கனார் குடியிலும், செயலாளரும் கணக்கப்பிள்ளையும் அக்கரைப்பற்று மழுவரசன் குடியிலும், வண்ணக்கரும் பொருளாளரும் கண்டங்குடியிலும் இருந்து தெரிவாகவேண்டும் எனவும், மட்டக்களப்பிலிருந்து உகந்தை வரையுள்ள கரையோரக் கிராமங்களுக்குத் தலா ஒருவராக வட்டார பிரதிநிதிகளும் தெரிவாக வேண்டும் என்பதும் விதி. 1980 இல் சாசன விதிகளுடன் உபவிதியாக திருக்கோவிலில் இருந்து செயலாளர் தெரிவாக வேண்டும் எனவும், அக்கரைப்பற்றில் இதுவரை இருந்த செயலாளர் பத்வி உப தலைவர் என மாற்றமடைய வேண்டும் என்றும் சேர்க்கப்பட்டது. இந்த நிர்வாகசபை 6 பேரும் வட்டாரப் பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து அதிகாரசபை என அழைக்கப்படும். இவ்வாறு பலமைல்கள் தொலைவுடைய பல ஊர்களையும் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக்கோவிலின் பஞ்சாயத்தாராக இருப்பதால் நிர்வாக உறுப்பினரிடையே தொடர்பாடல் சந்திப்புக்கள் குறைவாகவே உள்ளன. குறிப்பாக இக்கோவிலின் அருகில் உள்ள திருக்கோவில் தம்பிலுவில் மக்களின் பிரதி நிதித்துவமும் மிக குறைவாகவும் உள்ளன. இதனால் பெரும்பாலும் மகோற்சவ காலங்களில் மாத்திரம் இவர்கள் கூடி முடிவெடுக்கும் நிலை உள்ளது. தலைவர், உபதலைவர், தனாதிகாரி, வண்ணக்கர், கணக்கப்பிள்ளை போன்ற நிர்வாகத்தார் அடிக்கடி சந்தித்து ஆலோசனை செய்யக்கூடிய வாய்ப்புக்களை விருத்தி செய்து கொண்டால்,

கோவிற் பணியாளர்களின் உட்பூசல்கள், கோவில் சொத்துக்கள் பராமரிப்பு, மற்றும் கோவிற் காணிகளின் பிரச்சனைகள் யாவும் சுமுகமாகத் தீர் வழி பிறக்கும். தற்போது கூட கோவில் நிர்வாகத்தைச் செயற்பட விடாது நீதிமன்றம் மூலம் தடையாணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது கோவில் வங்கிக் கணக்குகள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. பெறுமதியான ஆபரணப் பெட்டியின் திறவு கோல்கள் நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. தடையாணை பெற்றவர்கள் முன்னாள் நிர்வாகிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மையில் எதிர் அணியினரின் எதிர்ப்பையும் மீறி கோவிலின் குடமுழுக்குக்கு நீதிமன்றம் அனுமதி வழங்கியதையும் குறிப்பிடலாம். பகை மறந்து, விட்டுக் கொடுத்து பலன் கருதாப் பணி செய்து உயர்வோமாக. F.X.E. நடராஜா, V.S. கந்தையா, K. தங்கேஸ்வரி, வெல்லவூர்க் கோபால், K.T. செல்வராசுகோபால், S. P. கனகசபாபதி போன்ற வரலாற்றாசிரியர்களது திருக்கோவில் சம்பந்தமான வரலாற்றுக் குறிப்புகளும், முன்னாள் தர்மகர்த்தா திரு.த.மகேந்திராவின் “திருக்கோவில் திருத்தலம்” என்ற கட்டுரையும் இக் கைநூலுக்கு அடிப்படையாக இருந்தன. திருக்கோவில் கவிராயர் சற்குணச்செட்டியாரின் பக்தி பாடல்களும், தம்பிலுவிலைச் சேர்ந்த வில்லியம்பிள்ளை (மூத்ததம்பி) அவர்களின் திருக்கோவில் ஊஞ்சல்பாடலும், பதிகமும், சங்கீத பூசணம் திரு.சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டு கோவிலூர் செல்வராஜனால் தாயாரித்து வெளியிடப்பட்ட திருக்கோவில் முருகன் பக்திப் பாடல்களும், சிவஸீ லோகநாதக் குருக்களின் தல புராணமும், திருக்கோவில் இரா.தெய்வராஜனால் எழுதப்பட்ட சித்திரவேலாயுதன் திருப்பள்ளி எழுச்சி மற்றும் காவடிப் பாடல்களும் கும்மிப் பாடல்களும் என்றும் திருக்கோவிலின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும், முருகன் கருணையையும் பறை சாற்றிக் கொண்டே இருக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. புகழ் பெற்ற திருக்கோவில் ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமியின் வரலாற்றை இயன்றவரை சுருக்கமாகவும் மெய்த்தன்மை குறையாமலும் எழுத வைத்த எம் பெருமான் சித்திரவேலாயுத சுவாமியின் பொற்பாத கமலத்திற்கு இதைச் சமர்ப்பித்து நிறைவு செய்கிறேன்.

“ஓம் சரவண பவாய நமக”

*10 * _ * _ *

02. திருக்கோவில் சித்திர வேலாயுதன் காவடிப் பாடல்கள்

திருக்கோவில் வேலனைப் பாடவந்தோம்
தித்திக்கும் செந்தமிழைத் தாரும் ஐயா
தெருவெல்லாம் காவடிகள் ஆடிவந்தோம்
தேவர் துயர் தீர்த்தவனே வாரும் ஐயா
சங்கமான் கண்டியனின் கால் பணிந்தோம்
சங்கடங்கள் நேராமல் காரும் ஐயா
தங்கமயில் மீதமர்ந்த உமையாள் மைந்தா - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

சிவனிடமே வரம் பெற்ற அசுரர் அன்று
செருக்குற்றுத் தேவரையே அடிமையாக்க
சினங் கொண்ட சிவனும் ஒரு முடிவு காண
சங்கார வேலனாக உனைப் படைத்தான்
சிங்கமுகன் தாரகா சூரன் என்ற
பத்மா சூரன் தம்பிகளை சங்கரித்தே
சூரனின் உடல் கிழித்து மறுவாழ்வும் தந்தாய் - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

வாசுரமலை பிழந்து வந்த கூர்வேல்
வங்காளக் கடலினிலே தீர்த்தம் ஆடி
வெண்ணாவல்பதியாம் திருக்கோவில் நாடி
வந்துறைந்த பதிதேடி நாங்கள் வந்தோம்
எங்கள் துயர் தீர்த்திடவே எழுந்துவாராய்
தங்கவேல் ஆயுதனே விரைந்து வாராய்
தமிழர்களின் தன்மானம் காக்க நீவா - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

இராவணனின் காலத்துப் பழைய கோவில்
 ஈராறாம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்த கோவில்
 நாகர்முனை வெண்ணாவல் பதின்றோதும்
 மாகோனின் ஆட்சியிலே மிளிர்ந்தகோவில்
 ஈழத்தில் வரலாறு படைத்த கோவில்
 சோழநாட்டுச் சிற்பிகளால் உயர்ந்த கோவில்
 சேவற்கொடிதாங்கியோன் உவந்த கோவில் - உறையும்
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

அருணகிரி திருப்புகழில் அமர்ந்த வேலா
 குருபரனின் கலி வெண்பா நுழைந்தவேலா
 ஓளவையின் தமிழ்கேட்டு மகிழ்ந்தவேலா
 அனைவரையும் காப்பாற்றும் சக்திவேலா
 துன்பமே அணுகாது காக்க வாடும்
 தூயவனே மாயவனின் மருகாவாவா
 தமிழர் துயர் துடைத்தெறிய வாடும் ஐயா - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

சங்கரனின் நெற்றிக் கண் நெருப்பால் வந்தாய்
 சரவணப் பொய்கையில் நீ வளர்ந்துவந்தாய்
 சக்தி உடை கைவேலைத் தாங்கி நின்றாய்
 சண்டாளன் சூரபத்மனை வதைத்தாய்
 உலகெங்கும் அலைகின்றோம் அமைதிதாராய்
 உன்னை நம்பி வாழும் எங்கள் துயரம் தீராய்
 உரிமையுடன் எமைக் காக்க ஓடிவாராய் - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

சக்தி வடிவேலனே சண்முகனே
சங்கரனார் புத்திரனே கார்த்திகேயா
பச்சைமயில் ஏறி வந்து காக்க வேண்டும்
பன்னிருகை கொண்டு எம்மைத் தூக்கவேண்டும்
அச்சமின்றிப் பணிவிடைகள் செய்யவேண்டும்
ஐயன் உன் திருத்தலங்கள் சுற்றவேண்டும்
சன்னிதியின் வேலவனும் நீதான் ஐயா - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

ஆடி அமாவாசை தேடி நாங்கள் வந்தோம்
ஆறுமுகன் உற்சவத்தைக் காணவந்தோம்
தேரோடும் திருக்கோவிற் கந்தவேளை
தரிசிக்க காவடியும் ஆடி வந்தோம்
கற்பூரச் சட்டியுடன் தாய்க்குலங்கள்
கந்தனுக்கு அரோகராய் பாடுதையா
கடலிலே தீர்த்தம் ஆடக் கூடுதையா - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

தீராத மனக்கவலை தீர்ப்பாய் என்று
திக்கெட்டும் இருந்து வந்த பக்தர் கூட்டம்
சேயோனின் திருக்கோலம் தேரில் கண்டு
நெஞ்சருகி மனக்கவலை மறந்திட்டார்கள்
மாமாங்கக் கணபதியின் தம்பி நீயே
மயிலேறும் ஈழத்துச் செந்தூர் வேலா
மடிப்பிச்சை கேட்டோம் தாய் மண்ணைக்காராய் - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

கந்தன் உறை திருக்கோவில் காண வாரீர்
 கடலோரம் தென்னைமரச் சோலை பாரீர்
 சிந்தனையை நல்வழியில் மாற்றிவைப்பான்
 சித்தம் எல்லாம் நிறைந்து வழிகாட்டி செல்வான்
 சீரான நல்வாழ்வு எம்மைச் 'சேரும்
 கூரான வேல் வந்து எம்மைக் காக்கும்
 சோழவம்சக் குளக்கோட்டன் செப்பம் இட்ட - கோவில்
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

மண்டுர் முருகனையும் இங்கு கண்டோம்
 மாவிட்ட புரக்கந்தன் கோலம் கண்டோம்
 சித்தாண்டி வேலவனின் சிறப்புக் கண்டோம்
 தாந்தாமலை முருகனின் தோற்றம் கண்டோம்
 உகந்தை வடிவேலனின் உருவங் கண்டோம்
 கதிர்காமக் கந்தனின் அழகும் கண்டோம்
 அனைத்து ஊர் முருகனையும் இங்கு காண்போம் - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

எங்கள் குலம் காத்துநிற்கும் தமிழ்க்குமரா
 எல்லை இல்லாக் கருணை' உள்ள தங்கவேலா
 தங்கு தடையின்றி இங்கு நாங்கள் வாழ
 தந்திடுவாய் விடுதலையை வெற்றிவேலா
 கால் நடையாய்க் கதிர்காமம் சென்று வந்தோம்
 கதிரைமலை ஏறியும் கண்டு வந்தோம்
 கனகமயில் மீதேறிக் காட்சி தந்தாய் - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

பெருவெள்ளம் மூடாமல் தடுத்து நின்றாய்
 பேரலையின் சீற்றத்தைத் தணியச் செய்தாய்
 பெரும் பஞ்சம் நிகழாமல் காத்து வந்தாய்
 பெருமானுன் திருவருளால் மீண்டு வந்தோம்
 அழகு தமிழ்க்குமரன் என நாமம் பெற்ற
 ஆனைமுகன் சோதரனே அருகில் வாராய்
 அன்னை சக்தி அரவணைத்த அரணார் மைந்தா - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

கடம்பனை கடலோசை அரவணைக்கும்
 கந்தனது கருணையினால் அல்லல் தீரும்
 தென்னைமரத் தென்றலும் கீதம் பாடும்
 தேனினும் இனிய தமிழ்க்காற்றில் பாயும்
 திருக்கோவில் குமரனது புகழைப்பாட
 தீராத நோய் பிணிகள் விலகி ஓடும்
 சீரான வாழ்வு எம்மை நாட வேண்டும் - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

திருமாலின் புத்திரிகள் இரண்டு பேரும்
 முருகன் மேல் ஆசை கொண்டு தவம்புரிந்தார்
 தேவேந்திரன் புதல்வியாகி அமிர்தவல்லி
 தேவசேனா நாமம் உடன் வாழ்ந்து வந்தாள்
 தேவர்மூவர் யாவருமே சேர்ந்து வாழ்த்த
 திருப்பரங்குன்றமதில் முருகவேளும்
 தேவயானை கைப்பிடித்தே மகிழ்ந்தே, நின்றாய் - எங்கள்
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

மான்வயிற்றுக் குழந்தையாகி சுந்தரவல்லி
 நம்பிராசன் தம்பதியின் கண்ணில்பட்டாள்
 வள்ளிக் கொடிமத்தியில் கண்டதாலே
 வள்ளியம்மை நாமம்இட்டு வளர்த்துவந்தர்
 வள்ளி அவள் தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்ய
 வேடுவனாய் கிழவனாக வேடம் இட்டு
 வேல்முருகா வள்ளியை நீ வதுவை செய்தாய் - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

நினைக்காமலே கொடுக்கும் கற்பகம் நீ
 கேளாமலே கொடுக்கும் காமதேனு
 விரும்பாமலே கொடுக்கும் சிந்தாமணி
 திருக்கோவில் வாழும் உமைக் காணவந்தோம்
 அழைக்காமலே வருவாய் கந்தவேளா
 ஆபத்தில் உதவிடுவாய் கார்த்திகேயா
 அடியாரை வழிநடத்தும் சுப்ரம்மண்யா - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

கங்கையிலே அவதரித்த காங்கேயன் நீ
 கார்த்திகைப் பெண் வளர்த்த கார்த்திகேயா
 சரவணப் பொய்கையிலே சரவணன் நீ
 தாரகனைக் கொன்றழித்த தாரஹாரி
 சக்தியிடம் வேல் பெற்ற சக்திவேலா
 சிவனுக்கே பாடம் சொன்ன சுவாமி நாதா
 சிவபூசை ஆனந்தம் காண வந்தோம் - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

ஈழத்துச் திருச்செந்தூர் வேல் முருகா
 வேழமுகன் சோதரனே மால் மருகா
 தெய்வயானைக் கரம்பிடித்த சுப்ரம்மண்யா
 சிங்கார வேலவனே நல்லூர்க் கந்தா
 மங்காத வெண்ணாவல் பதியில் வாழும்
 மாயூர வாகனனே உமையாள் மைந்தா
 மறவாமல் கேட்ட வரம் அருள்வாய் ஐயா. - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

கந்தா உன் தந்தை சிவன் கோவில் செல்வோம்
 தான் தோன்றி ஈஸ்வரனை பணிந்து நிற்போம்
 மாமாங்க ஈஸ்வரனின் மகிமைபாடி
 முனிஸ்வரம் தலம் சென்று பூசை காண்போம்
 கோணேசர் கேதீசர் தலங்கள் சென்று
 கண்விழித்துச் சிவராத்திரி நோன்பும் நோற்று
 கடுகளவும் பயம் இன்றித் திரும்பவேண்டும் - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

முருகாற்றுப்படை நூலின் பெருந்தலைவா
 அருணகிரியார் பாடும் தமிழ்க்குமரா
 ஆறுபடை வீடமர்ந்த கார்த்திகேயா
 ஐங்கரனின் தம்பியே சம்பு மைந்தா
 இருளோடி விலகவே ஒளியாய் நீவா
 திருக்கோவில் முருகனே ஓடிவாவா
 தெய்வானை வள்ளி மகிழ்தங்கவேலா - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

சொந்த மண்ணில் நிரந்தரமாய் வசிக்கவேண்டும்
 சொந்தபந்தம் கலையாது காக்கவேண்டும்
 எல்லோரும் ஒற்றுமையாய் வாழவேண்டும்
 வல் அசுரர் மாய்த்த உன் துணையே வேண்டும்
 தொல்லை இன்றித் தொழில் செய்து உயரவேண்டும்
 நல்லகுருநாதன் உனைப் பாடவேண்டும்
 செல்வனே திருக்கோவில் உறையும் கந்தா - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

ஆடி அமாவாசை தீர்த்தம் காணவந்தோம்
 அழகனே உன் புகழைப்பாட வந்தோம்
 தேடியே உன் பாதம் பணிய வந்தோம்
 அரோகரா ஓசையிலே மெய் சிலிர்த்தோம்
 அலைகடலாய் மக்கள் வெள்ளம் கடந்து வந்தாய்
 ஆழியிலே தீர்த்தமாடும் காட்சி தந்தாய்
 பிறந்தபயன் இன்று நிறைவேறுதையா - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

வேல் திரும்பி வரலாறு படைத்த கோவில்
 கல்வெட்டில் பட்டயங்கள் பதித்த கோவில்
 தேசத்துக் கோவில் என விரிந்த கோவில்
 பூபால கேந்திரர் பணி ஆற்றும் கோவில்
 மன்னர்களால் புதுப்பொலிவு பெற்ற கோவில்
 திருக்கோவில் வேல் முருகன் வாழுங்கோவில்
 தேடியே நாம் இங்கு கூடினோமே - சுவாமி
 சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

முர்த்தி - தலம் - தீர்த்தம் என்ற மூன்றும் உண்டு
தேர் ஓட நாற்புறமும் வீதி உண்டு
அமாவாசை அமுது ஆக்கத் தோப்பும் உண்டு
அன்னதானம் வழங்க வன்னி நிழலும் உண்டு
அத்தனையும் அமைந்த திருக்கோவில் வாழும்
வித்தகனே வினை தீர்க்க எழுந்து வாராய்
கத்தும் கடல் ஓரம் வாழும் சுப்ரம்மணியா - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

கலியுகவரதனைக் காண வந்தோம்
கண்கண்ட தெய்வத்தைப் போற்றவந்தோம்
சலியாது உன்நாமம் பாட வந்தோம்
சம்புக்குமாரனுனை வாழ்த்த வந்தோம்
சஸ்டி விரதமும் நோற்று வந்தோம்
சக்தி வடிவேலன் உனைத் தேடி வந்தோம்
சூரனை இரு கூறாய் பிளந்தவேலா - சுவாமி
சித்திர வேலாயுதனே அருள் செய்வாயே

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடுமுகம் ஒன்று
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்று
கூறுமடியார்கள் வினை தீர்த்தமுகம் ஒன்று
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்று
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்று
வள்ளியை மணம் புணரவந்த முகம் ஒன்று
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

* - * - * - *

03. முருகன் திருப்பள்ளி எழுச்சி

அலைகடல் மடியினில் ஆதவன் எழுந்தான்
அருணனின் கதிர்களால் பூமகள் மகிழ்ந்தாள்
நிலைபெறு உழவர்கள் விளைநிலம் புகுந்தார்
நீர் நிலைத்தாமரை இதழ்களை விரித்தாள்
மலைகளை விரும்பியே வலம்வரும் முருகா
மாநங்கவதனன் தம்பியே குமரா
சிலைவடிவாகவே அமர்ந்திடும் அழகா
சித்திரவேலனே எழுந்தருளாயே

பரமனின் பார்வையில் தோன்றிய சுடரே
பார்வதி மகனே பன்னிரு கரனே
சரவணப் பொய்கையின் சரவணபவனே
சமர் செய்து தேவரை மீட்ட சண்முகனே
தரணியின் தீமைகள் பொடிபட வந்தாய்
தாரணி போற்றிடும் தமிழ்த் தெய்வம் ஆனாய்
பிரம்மனைக் கடிந்து நீ சிறையினில் அடைத்தாய்
பீதாம்பரன் மருகா எழுந்தருளாயே

வங்கக் கடற்கரையை நாடியே வந்தாய்
வாகூர மலை பிளந்த வேல் தாங்கியே நின்றாய்
தெங்குகுழ்திருக்கோவில் தேடியே அமர்ந்தாய்
செந்தூர்த்தலம் எனவே வேலுடன் நுழைந்தாய்
மங்காப் புகழ் உடைய மயில்வாகனனே
மாமங்கக் கணபதியின் தம்பியே குகனே
மங்கைமாரித் தாயாரின் மனம்கவர் மணியே
சிங்கார வேலவனே எழுந்தருளாயே

மாதா பிதாவை உலகம் என்றுணர்த்த
 மாமயில் ஏறியே மேதினி அளந்தாய்
 மாதங்க முகனை வென்றிட வைத்தாய்
 மாங்கனி நாடகம் நடத்தியே முடித்தாய்
 மண் வளங்கள் நிறைந்த திருக்கோவில் பதியில்
 மாணிக்க வடிவேல் தாங்கிய திருவே
 விண்ணவர் போற்றிடும் ஈசனின் மகனே
 வீர வேலாயுதனே எழுந்தருளாயே

மண் சுமந்த பெருமான் மகிமைமயில் விளைந்தவனே
 மலைத்துணை துயர்வரின்னுத் பனி என மறைப்பவனே
 மண்ரூப் பதி சென்றும் பக்தரைக் காப்பவனே
 மாதவன் மனங்கவர்ந்த மருகனே குருபரனே
 வெண்ணாவல் பதி அமர்ந்து வேதனைகள் தீர்த்தவனே
 விந்தைகள் பல புரிந்து சிந்தையில் நிறைந்தவனே
 தொண்டர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் திருக்கோவில் உறைந்தவனே
 தேவ சேனாபதியே எழுந்தருளாயே

உகந்தையிலும் உறையும் உமையாள் திருக்குமரா
 ஊறிய தீவினையை உலர்த்திடும் வேல் முருகா
 அகந்தையில் அறிவிழந்தோம் அணைத்திடவா சண்முகா
 ஆறிரு தோள்உடைய ஆண்டவன் நீ அல்லவா
 சுகந்த மணம் கமழும் கடம்பணிமார்பழகா
 குரசம் ஹாரனே திருக்கோவில் சுப்ரமண்யா
 இகத்திலும் இன்பம் தரும் வரதனே தமிழ்க்குமரா
 ஈஸ்வரன் குலக்கொழுந்தே எழுந்தருளாயே

கதிர் காமக் கந்தனும் நீ கதிர் வடிவேலனும் நீ
 கலியுக தெய்வமும் நீ காங்கேயக் கடவுளும் நீ
 கதி எமக் கேதும் இல்லை காத்திட வாரும் ஐயா
 கார்த்திகைப் பெண்வளர்த்து' பாலகன் நீ அல்லவா
 விதிஎன நாட்களை நாம் கழித்திடவே மாட்டோம்
 வேலன் உன் கால்களையும் கைவிடவே மாட்டோம்
 நதிமதி சூடிய பரமனின் மகனே
 நவநிதியே பள்ளி எழுந்தருளாயே

தாந்தாமலை சென்று தங்கிடும் மணி விளக்கே
 தரணியில் தமிழர்கள் போற்றிடும் பேரொளியே
 சிந்தையில் நிறைந்திருக்கும் சித்தாண்டி வேலவனே
 சிவசக்தி பாலகனே தேவர்கள் தளபதியே
 முந்திரிமுன்றுகனிச் சோலைகள் சூழ்ந்திருக்கும்
 முத்தமிழ்க் கவின்கலைகள் விளங்கிடும் ஊரினிலே
 கத்தும் கடல் அலைகள் கந்தா உன் கால் நனைக்கும்
 சத்துரு சம்உறாரனே எழுந்தருளாயே

நல்லூர்க் கந்தன்னெ விளங்கிடும் நவமணியே
 நான்மறைத் தத்துவங்கள் நிறைந்த பெருங்கடலே
 கல்லையும் பிளந்துருக்கும் கதிர்வேலாயுதனே
 காவலாய் இருப்பவனே ஐயப்பன் சோதரனே
 நல்லதை நாடவைக்கும் வண்ணமயில் வாகனனே
 கல் நெஞ்சும் கசிந்துருகும் கருணையைப் பொழிபவனே
 வல்லவனே நல்லவனே வள்ளி மனோகரனே
 வேலவனே பள்ளி எழுந்தருளாயே

மாவிட்டபுரம்சென்று மகிமைகள் புரிந்திடுவாய்
மக்களின் குறை அகற்றி மாண்புடன் வாழவைப்பாய்
நீவிட்டவழி எனவே நெருப்பாறும் நாம் கடந்தோம்
நீதியை நிலைக்கவிடு நீல மயில் வாகனனே
ஒளவையின் தமிழ்கேட்க நாவற்பழம் பறித்தாய்
அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் திளைத்தாய்
தித்திக்கும் செந்தமிழில் உன்புகழ் பாடவைத்தாய்
திருக்கோவில் வேலவனே எழுந்தருளாயே

* _ * _ * _ *

04. முருகன் கும்மி

தம்பிலுவில் பதி வீற்றிருக்கும் வர
சித்தி விநாயகர் தாள் பணிந்து
கும்மிப் பாடல்களைப் பாடவந்தோம். - நீ
எம்மோடிருந்து உதவிடய்யா

கந்தப் பாணந்துறை என்றழைக்கப்படும் வெள்ளை
நாவற்பதியினில் வந்தமர்ந்த
சித்திர வேலனைப் பாடவந்தோம் - அம்மா
நாமகளே நாவில் வந்திடம்மா

வங்கக் கடற்கரை ஓரத்தில் வந்து
தங்கி இருக்குது சித்திரவேல்
எங்கள் துயரங்கள் ஏக்கங்கள் யாவையும்
உங்களிடம் சொல்ல ஓடிவந்தோம்

இராமாயணகால இராவணனும் வந்து
நீராடி உன்தாள் பணிந்து நின்றான்
போராடி வாதாடித் தீர்வேதும் காணாமல்
சோர்வான எம்குலம் காத்திடையா

வடக்காகத் தங்கிய தங்க வேலாயுதம்
கடற்கரை நோக்கித் திரும்பியதால்
திரும்பிய கோயிலாய் நாமம் பெற்றுயர்ந்த
திருக்கோவில் ஊர் வாழும் வேல்முருகா

சோழரின் வம்சத்தில் வந்துதித்த வீரர்
காலிங்க மன்னர்கள் செப்பனிட்ட
கோவிலிலே உறை கந்த வேளே — எங்கள்
குற்றம் களைந்தெம்மைக் காருமையா

தீட்டிய கல்லையே கூர்பார்க்க எண்ணி
தேவர்குலத்தையே சீரழித்த
குரபத்மனது ஆணவம் அழித்த
சித்திர வேலாயுதன் தாள் பணிவோம்

அப்பனுக்கே உபதேசங்கள் சொல்லியே
அழகு சுவாமிமலை போய் அமர்ந்தாய்
ஆறுபடை வீடும் போதாதென்று நீ
அடியவர் நெஞ்சிலும் வாழுகின்றாய்

ஓளவையின் நற்றமிழ் கேட்டிவே அன்று
ஆடுகள் மேய்ப்பன் வேடமிட்டு
நாவல் மரத்திலே ஏறி உலுப்பியே
நாடகம் ஆடிய வேலவனே

குரனைப் பிளந்து சேவல் மயிலாக்கி
திருப்பரம் குன்றம் திரும்பியதம்
தெய்வானை அம்மனைக் கைபிடித்து நீயும்
தேவ சேனாதிபதி ஆகினீரே

மான் மகள் வள்ளியைக் கைப்பிடிக்க அன்று
மாறு வேடங்களில் நீ அலைந்தாய்
தேனும் தினை மாவும் வாங்கியே உண்டு நீ
தணிகை மலையில் மணம் முடித்தாய்

அமிர்தவல்லியான தேவயானையையும்
கந்தரவல்லியாம் வள்ளியையும்
வேல்முருகன் மணம் செய்ததனால் அவன்
மால் மருகன் என்ற நாமம் பெற்றான்

கான மயிலாட நீலக்குயில் கூவ
கண்டுகளிக்கும் உகந்தை வேலா
ஈனப்பிறவியாய் ஊனமுற்று வாழும்
ஈழத் தமிழரைக் காத்திடையா

வாவிபுடை சூழும் மண்டுர் பதியிலே
வாழ்ந்து வரும் எங்கள் வேலவனே
வாழ்விழந்து வாழும் ஏழைத் தமிழரை
வாழ்விக்க நல்வழி காட்டுமையா

ஆண்டிச் சித்தனுன்னை பூசித்திட அன்று
ஆலயம் சின்னதாய்க் கட்டி வைத்தான்
அண்டம் புகழ்ந்திடும் சித்தாண்டி வேலனே
வேண்டும் வரம் தர வாருமையா

தாந்தா மலையிலே தங்கி அருள் செய்யும்
சுந்தர வேலனே காத்திடுவாய்

சூரபத்மன் உடல் கூறு செய்த வேலால்
ஓரவஞ்சனைகள் மாய்த்திடுவாய்

வெருகல் பதியிலே வீற்றிருக்கும் எங்கள்
வேழமுகத்தவன் சோதரனே
வேங்கை மரமாக நின்றவனே எங்கள்
வேதனை தீர்த்திட வாருமையா

மாணிக்க கங்கை வளங்கொழிக்க மிக்க
மாட்சிமை பெற்ற திருத்தலமாம்
சாதி மொழி பாகு பாடு இன்றி மக்கள்
சங்கமம் ஆகும் கதிர்காமம்

சூரனைச் சங்காரம் செய்த இடம் வள்ளி
நாயகியை மணம் செய்த இடம்
ஏமகூட மென்று கந்தப் புராணமும்
கூறும் தலமே கதிர்காமம்

கல்லடியின் கடல் ஓரத்திலே வாழும்
வல்லகுருநாதா வேல்முருகா
நல்லூர்ப் பதியிலும் நீ அமர்ந்தாய் எங்கள்
தொல்லை தொலைத்திடு மால் மருகா

ஆனைப் பந்தியானின் சோதரனே அதி
அற்புதங்கள் செய்யும் வேலவனே
ஈனர்களின் செயல் இன்னும் தொடராமல்
ஈழத் தமிழரைக் காருமையா

ஆதவன் உதிக்கும் வேளையிலே
அதிகாலை சிவபூசை காணவந்தோம்
ஆனந்தமான அரோகரா ஓசையில்
அத்தனை துன்பமும் போனதையா

மங்கை மாரி அன்னை பாசம் வைக்க அண்ணன்
மாணிக்கப் பிள்ளையார் நேசம் வைக்க
தங்கவடிவேலன் இங்கிருக்க இனி
என்னகுறை என்று நாம் மகிழ்வோம்

திருப்பரங்குன்றமும் செந்தாரும் மற்றும்
திருவாவி, நன்குடி சுவாமிமலை
திருத்தணிமலையும் பழமுதிர்ச் சோலையும்
திருக்கோவில் வேலனின் வீடுகளே

கந்தப் புராணம் கந்தர் அனுபூதி
கந்தர் அலங்காரம் ஆற்றுப்படை
சேவல் விருத்தம் மயில் விருத்தம் - நூல்கள்
வேலவனின் புகழ் ஓதிடுமே

வேல்முருகா திருமால் மருகா - கோவில்
போரதீவின் வடிவேல் அழகா
மாவிட்ட புத்து மாணிக்கமே எங்கள்
மண்ணை மீட்டுத்தர வா முருகா

சகல கலை அம்மன் உன் அன்னையாம் அவள்
சண்முகன் உன்னையே பார்த்திருப்பாள்
சங்கரன் மைந்தனே சித்திர வேலனே
எங்கள் குறை தீர்க்க வாரும் ஐயா

தம்பிலுவில் ஊரின் எல்லையிலே வாழும்
தாயே காயத்திரி மைந்தனே வா
நாம் தமிழர் என்ற நாமம் நிலைத்திட
நல்ல வழிகளைக் காட்டும் ஐயா

ஐப்பசி மாதம் வளர்பிறைச் சஸ்டியில்
ஆறுதினங்களும் நோன்பிருந்தால்
மாறாத நோய்களும் மாறிவிடும் - எங்கள்
ஆறுமுகன் அருள் கூடிவரும்

மங்களமே சுபமங்களமே - எங்கள்
தங்கவேலனுக்கு மங்களமே
தந்திடுமே அருள் தந்திடுமே இந்த
கந்தன் கும்மி நலம் தந்திடுமே

* - * - * - *

05. முருகன் திருவூஞ்சற் பாட்டு

வேதங்கள் நான்கினையும் காலாய் நாட்டி

வித்தகஞ்சேர் ஆகமமாம் விட்டம் பூட்டி

போதமிகு கலைவிதமாம் வடமும் மாட்டி

புகலவரு ஓங்காரப் பீடம் இட்டு

ஏதமிலா வண்டமிழ்ப்பா வூஞ்சல் மீதே

இளமுருகா குழலழகா இனித மர்ந்தே

சீதவள வயல்குழ் திருக்கோவில் வைகும்

சித்திர வேலாயுதரே ஆடர் ஊஞ்சல்

சங்கரனின் நெற்றிவிழிப் பொறிகள் ஆறும்

சரவணத்துப்பொய்கைதனிற் குழந்தை ஆகிப்

பொங்குமன்பால் உமையணைக்கக் கந்தனானாய்

பூதலத்தோர் வாழவருள் பூத்து நின்றாய்

இங்கயனைச் சிறைசெய்தாய் மயூரம் ஊர்வாய்

இளமுருகா சிவகுருவாம் பெயரும் பெற்றாய்

மங்களஞ்சேர் திருக்கோவில் பதியில் வாழும்

மதகரியின் சோதரனே ஆடர் ஊஞ்சல்

அருள்பொழியும் ஈராறு விழிகள் ஆட

ஆதவனின் ஒளிநாணும் வதனம் ஆட

திருவாரும் பன்னிருகை சேர்ந்தே ஆட

திருப்புகழின் ஒலிகேட்டே செவிகள் ஆட

மருள்நீக்கும் மலரடிகள் ஆர்த்தே ஆட

மயூரமொடு குக்குடமும் மகிழ்ந்தே ஆட

உருகுமெய் அடியரொடு தேவர் ஆட

உமைதந்த குமரேசா ஆடர் ஊஞ்சல்

செஞ்சடையை அணிசெய்ப்பொன் மகுட மாட
 செந்தூரத் திலகமொடு குழையும் ஆட
 விஞ்சுமெழில் கொஞ்சசிரம் ஆறும் ஆட
 வினைகளையும் வீரவடி வேலும் ஆட
 நெஞ்சதனை ஈர்க்குமிதழ் முறுவல் ஆட
 நித்திலவித் தாரமணி ஆரம் ஆட
 குஞ்சரியார் வள்ளியொடு கூடி ஆடக்
 குறிஞ்சிவளர் குகபரனே ஆடர் ஊஞ்சல்

சிந்திடுவெண் தண்மதியம் வட்டம் தாங்கச்
 செம்பரிதி திருக்கரத்திற் குடையு மேந்த
 இந்திரனும் மெய்மறந்து கவரி வீச
 ஈடில்லாத் தும்புருவின் சுருதி நீட
 செந்தமிழ்த்தாய் சரசுவதி வீணை மீட்டத்
 தேசமலி திருமாலார் குழலும் ஊத
 நந்திமுழ வதிரவயன் தாளம் போட
 நயந்தருள்சண் முககுகனே ஆடர் ஊஞ்சல்

சூரனைத் தோற்கடித்தே சுரனைக் காத்தாய்
 சுவைவிஞ்சத் தேன்தமிழில் மாந்தி நின்றாய்
 தீரமொடு பிரணவத்தின் பொருளைச் செப்பிச்
 செஞ்சடையான் சிவபரனை மகிழ வைத்தாய்
 ஊரறிய நக்கீரர் உருகி வேண்ட
 ஒளியுடையுன் திருக்கோலம் காட்டி நின்றாய்
 பாரதனில் பற்றறுத்துப் போகம் ஈயும்
 பன்னிருகை சிவமுருகா ஆடர் ஊஞ்சல்

கொஞ்சமொழி வஞ்சியுமா தேவி யோர்பால்
 கூத்துகன்றோன் பிறைகுடிச் சிவனும் ஓர்பால்
 விஞ்சமெழிற் கஞ்சமலர்க் குஞ்சரி யோர்பால்
 விதுமேவு நுதலிவடி வள்ளி யோர்பால்
 தஞ்சமெனக் கெஞ்சிடுநல் லடியார் ஓர்பால்
 தவமுருகா அரிமருகா என்றே ஏத்த
 வஞ்சமல மாயைவினை கெடுத்தருளும்
 வரசரண சிவகுமரா ஆடர் ஊஞ்சல்

ஏவர்கண் தோற்றிதா தெங்கும் தங்கும்
 எண்குணத்துப் பஞ்சரணே குருவே போற்றி
 தேவர்கள் ஏத்துமுயர் செந்தமிழ்க் குமரா
 சீரிலங்கு திருக்கோயிற் சேந்தா போற்றி
 பாவல்லோர் சமைத்திட்ட பைந்தமிழ் அமுதைப்
 பற்றோடும் மாந்தியருள் பரணே போற்றி
 ஆவலிக்கும் திருத்தொண்டர் இடுக்கண் தீர்க்க
 அமலபர சிவமுருகா ஆடர் ஊஞ்சல்

வானாகிப் பிரபஞ்ச வடிவாய்க் காற்றாய்
 வலிமருவும் உருவாகி அருவா யொன்றாய்
 ஊனாகி உயிராகி உள்ளம் புக்கே
 உணர்வாகி ஒளிகாலும் அருளா யென்றும்
 தேனாகிப் புலவர்நாத் தமிழாய் ஊறும்
 திருவாகி ஆறுபடை முருகா இன்று
 கோனான குளக்கோட்டன் சீரமைத்த
 கோவிலுறை வேலவனே ஆடர் ஊஞ்சல்

* - * - * - *

06. கந்தப் புராணச் சாரம்

சங்கமான் கண்டியனின் பாதமலர் தொடடோம்
சண்முகனின் புகழ்பாட ஓடோடி வந்தோம்
சங்கடங்கள் அணுகாது நீ காக்க வேண்டும்
சக்தி உமைபாலனே துணையாக வேண்டும்

சங்கரனின் சற்குருவேதிருக்கோவில் வேலா
சந்ததமும் நாம் வணங்கும் சங்கீத லோலா
சிங்கார வேலனே சித்ர வேல் முருகா
சிந்தையிலே நாம் தாங்கும் தங்கவடி வேலா

அசுரகுல 'மாயை'யுடன் 'காசிபமுனி' உறவு கொண்டு
அவுணர்களைத் தந்தார்களே
அசுரகுரு சொன்னபடி கடியதவம் புரிந்து அவர்
அரிய வரம்பெற்றார்களே

அண்ணான குரபத்மன் தம்பிமார்கள் சிங்கமுகன்
தாரகா குரன் என்பார்
அஜமுகியாம் தங்கையுடன் அமரர்களைத் துன்புறுத்தி
அடி பணிய வைத்தார்களே

பாற்கடலில் பரந்தாமன் சக்கரம் இழந்தான்
பத்மாகுரன் புத்திரனோ சூரியனை வென்றான்
அஜமுகியின் வில்வலனோ முனிவர்களைத் தின்றான்
அமரர்களோ அசுரருக்கு மீன் சுமந்து தந்தார்

இந்திரனை அசுரதேவன் இழுத்துவரச் சொன்னான்
இதை அறிந்து அமரராஜன் நிலைகுலைந்து போனான்
சீர் காழிச் சோலையிலே தலை மறைவாய் நின்றான்
மூங்கில் மரமாகியே உருமாறி வாழ்ந்தான்

வாயுதேவன் அஞ்சி ஓடி கார் இருளில் மறைந்து வாழ
வருண தேவன் கடலுள் ஒளிந்தான்
அசுரர்களின் ஆணைகேட்டு அக்கினியும் அடிபணிந்தார்
அமரர் எல்லாம் அடிமைகளானார்கள்

தக்சனது வேள்வியிலே இந்திராதி தேவர்களும்
இஸ்டமுடன் இணைந்தே நின்றார்
ஈசனுக்கு எதிரான இளி செயலால் தேவர்களும்
ஊழ்வினையால் உள்மே நொந்தார்

இந்திரனும் தேவருடன் இமய மலை சென்றான்
ஈசன் அருள் வேண்டி அங்கு அரிய தவம் செய்தான்
எல்லாமே அறிந்த சிவன் தரிசனமும் தந்தான்
தன் மகனால் துன்பம் எல்லாம் தீரும் என்று சொன்னார்

இமவானின் மகளாக உமையவள் வளர்ந்தாள்
பரமசிவன் துணைநாடிப் பணிவிடைகள் செய்தாள்
கானகத்தில் தவம்புரிந்து விரதங்களும் இருந்தாள்
பரம் பொருளைத் தினம் நினைத்து மனம் உருகி நின்றாள்

சனகாதியோருக்கு ஞானத்தை எடுத்துரைக்க
சங்கரனார் நிஷ்ரையிருந்தார்
மன்மதனின் மலர் அம்பு நிஷ்ரையினைக் கலைத்துவிட
காமனையே பொடியாய்ச் செய்தார்

பார்வதியைக் கைப்பிடித்து பாலகனும் அவதரித்தால்
தேவர் துயர் தீரும் என்றார்
இந்திரனின் வேண்டுகலை ஆதிசிவன் செவிமடுத்தான்
அமரர்களும் மகிழ்ந்தே நின்றார்.

புரோகிதர்கள் சேர்ந்தே மந்திரங்கள் ஓத
முனிவருடன் தேவரும் முன் இருந்து வாழ்த்த
பரமசிவன் பார்வதியின் கரம் பற்றி நின்றான்
பிறவிப்பயன் கிடைத்ததென்று பார்த்தவர் மகிழ்ந்தார்

மன்மதனின் உயிர்மீட்டு 'ரதி' மட்டும் காண
பரம்பொருளே வரம் கொடுத்து 'ரதி' மகிழ்ச் செய்தான்
மணவினைகள் முடித்துவிட விடை கொடுத்துச் சென்றான்
மனைவியுடன் மனம் மகிழ்ந்து கைலைமலை சேர்ந்தான்

அசுரர்களின் அட்காசம் அடங்காது போயிடவே
ஈசனிடம் இந்திரன் சென்றான்
தலைவிரித்து ஆடிடும் கொடுமைகளைச் சொல்லிவிட்டு
தாங்கிக் கொள்ள முடியாதென்றான்

தன்னுடைய சக்தி அன்றி அழிவில்லை அசுரருக்கு
வரந்தந்தார் பரமன் அன்று
அகந்தையால் அறிவிழந்த அவணர்களை அழித்திடவே
நெற்றிக் கண் திறந்தார் இன்று

நெற்றிக்கண் உமிழ்ந் தெறிந்த தீப்பொறிகள் ஆறும்
கங்கையினால் தாங்கியே காங்கேயன் ஆகி
சரவணத்துப் பொய்கையிலே சரவணனும் ஆகி
கார்த்திகைப் பெண் வளர்த்த கார்த்திகேயன் ஆனான்

சரவணத்தில் வளர்ந்துவந்த செல்வங்களைக் காண
பரமசிவன் தேவியுடன் பொய்கைக் கரை வந்தார்
அறுவரையும் உமை அணைக்க ஆறுமுகன் தோன்றி
அனைவருக்கும் கந்தனாகக் காட்சி அளித்தானே

சோமஸ்கந்த காட்சியினை சரவணத்தில் காட்டியவர்
கைலைமலை சென்றார்களே
பார்வதியின் காற்சிலம்பில் நவமணிகள் சிதறி அங்கு
நவசக்திகள் வந்தார்களே

சக்திகளின் நாபிவழி நவவீரர் வெளிவந்து
முருகனோடு நின்றார்களே
நவதேவி வியர்வையினால் உருவான ஒரு லெட்சம்
வீரர்களும் சேர்ந்தார்களே

ஓம் கார ரூபனாக முருகனே வந்தான்
ஓம் என்னும் பிரணவத்தின் உட்பொருளைக் கேட்டான்
பிரம்மனோ தடுமாறி மௌனியாய் நின்றான்
சென்னியில் குட்டியே சிறையினில் அடைத்தான்

மந்திரத்தின் பொருள் கேட்ட ஈசனையே இருத்தி
குருவாகி மந்திரத்தின் பொருள் கூறிச் சென்றான்
தந்தைக்கே உபதேசம் செய்ததனால் கந்தன்
தகப்பன் சுவாமி என்று பெயர் வாங்கினானே

அசுரர்குலம் அழிந்திடவே ஆறுமுகன் அவதரித்தான்
அதுகண்டு தேவர் மகிழ்ந்தார்
அவுணர்குலத் தலைவர்களோ கதிகலங்கி மதிமயங்கி
அப்சகுனத் தடைகள் கண்டார்

இந்திராதி தேவர்களும் கந்தவேளைச் சரண் அடைய
கந்த கிரி நாடிச் சென்றார்
லெட்சத்து ஒன்பது பேர் புடை சூழச் சரவணனும்
விஸ்வரூப தரிசனம் தந்தார்

சிவன் இட்ட கட்டளையை சிரசுமேல் ஏற்றான்
சிறுவனோ அசுரர்களைக் கொன்றிட எழுந்தான்
சிவசக்தி வேல் தந்து வழிஅனுப்பி வைத்தான்
சாரதியாய் வாயுவும் தேரோட்டிச் சென்றான்

சூரபத்மனின் தம்பி தாரகனைக் கொல்ல
சுப்ரமண்யன் வில் விளைத்து அம்புகளை விட்டான்
கிரவுஞ்ச மலையினையும் அசுரனையும் வீழ்த்தி
தாரகா சூரனது ஆவியைப் பிரித்தான்

தாரகா சூரனவன் உயிரற்று வீழ்ந்திடவே
தேவர் மலர் தூவி மகிழ்ந்தார்
அசுரர்களை வதஞ்செய்யப் புறப்பட்ட வேல்முருகன்
வீரருடன் தென்திசை சென்றார்

இமயத்தின் எல்லையினை அவர் கடந்த வேளையிலே
'தேவகிரி' வந்தார்களே
ஆலயம் ஒன்றமைத்து குமரனையே உள்ளிருத்தி
அர்ச்சனைகள் செய்தார்களே

தேவசேனை புடைகுழ தென்புலம் நகர்ந்தார்
கேதார சேத்திரமும் காசியும் கடந்தார்
ஸ்ரீசைலம் சென்று அவர் வேங்கடம் அடைந்தார்
காளத்தி காஞ்சிபுரம் அண்ணாமலை சேர்ந்தார்

திரு வெண்ணை நல்லூரும் சிதம்பரமும் வந்தார்
மணி ஆற்றங் கரைதனிலே ஓய் வெடுத்து நின்றார்
திருச் சேய்ஞ்ஞலூரிலே ருத்திரனே வந்தார்
பாகபத அஸ்திரத்தை முருனுக்குத் தந்தார்

திருவாரூர் வான்மீக நாதரை வணங்கியவர்
திருப்பரங்குன்றம் வந்தார்
மீன்களாகி மீண்டு வந்த பராசரர் புதல்வர்களை
தம்முடனே அழைத்தே சென்றார்

திருச் செங்கூர் சென்றவர்கள் கடலோர நகரான
திருச்செந்தூர்ப் பதி நாடினார்
சூரபத்மன் முதலான அசுரர்களின் வரலாற்றை
பிரகஸ்பதி கதையாய்ச் சொன்னான்

தேவகுரு கதைகேட்டுக் குறுநகை புரிந்தான்
தேவர்துயர் தீரும் என்று திருவாய் மலர்ந்தான்
அசுரரை அழிக்கவே அவதாரம் என்றான்
அவுணர்சூலம் பொடியாகும் இது திண்ணம் என்றான்

அறுமுகனின் அருள் வார்த்தை ஆறுதல் அளிக்க
வானவரும் முனிவர்களும் அகமகிழ்ந்து நின்றார்
சூரனிடம் வீரவாகு தூதுவனாய்ச் செல்ல
ஆறுமுகன் ஆணையிட்டு வழியனுப்பிவைத்தான்

சூரபத்மன் வாழுகின்ற நகரத்தை நாடியே
வீரவாகுத் தேவன் சென்றான்
சிறைக் கூடம் சென்று அவன் தேவர்களைக் கண்ணுற்று
ஆறுமுகன் தூதன் என்றான்

ஆறுதலைக் கூறிவிட்டு மாளிகையின் உள் நுழைந்து
அத்தாணி மன்றம் சென்றான்
அசுரர்களின் தலைவனிடம் தூது வந்த காரணத்தை
அமைதியாக எடுத்தே சொன்னான்

அமரர்களின் துயர் துடைக்க வந்துதித்த கந்தன்
ஆறுமுகப் பெருமானின் வீரர்களுள் ஒருவன்
வீரவாகுத்தேவன் நான் தூதுவனாய் வந்தேன்
தேவர்களை விடுவித்தால் வந்த வழி செல்வேன்

தாரகா சூரனுடன் கிரவுஞ்ச மலையும்
இரு கூறாய் வீழ்ந்த பின்னர் நாம் வந்தோம் என்றான்
தாமதித்தால் உன்னுடன் உன் சுற்றமும் அழிக்க
படை எடுத்து வந்திடுவோம் பதில் சொல்லும் என்றான்

தூதுவனாய் வந்ததாலே உயிர் பிழைத்தாய் என்ற சூரன்
ஆணவத்தால் தன்னை மறந்தான்
காவலரை ஏவிவிட்டு தூதுவனைச் சிறை பிடித்து
இழுத்துவர ஆணை இட்டான்

வீரவாகு காவலரை ஒரு நொடியில் கொன்றழித்து
வேகமாக செந்தூர் வந்தான்
நடந்தவற்றைக் கேட்டறிந்து கொதித் தெழுந்த வேல்முருகன்
போர் தொடுப்போம் நாளை என்றான்

அன்னத்தில் நான்முகனும் கருடனில் திருமாலும்
ஐராவதத்திலே இந்திரனும் ஏற
மனவேகத் தேரிலே வேலவன் இருக்க
வாயுவே சாரதியாய்த் தேரோட்டிச் சென்றான்

வீரவாகுத் தேவருடன் வீரர்களும் செல்ல
வீரமுடன் பூதபடைஅணிவகுத்துப் போக
குரர்களைக் கொன்றே தேவர் துயர் தீர்க்க
மகேந்திரபுரி எல்லையிலே பாசறை அமைத்தார்

ஹேம கூடம் என்று அந்தப் பாசறைக்கு நாமம் இட்டு
சேனை சூழ வேலன் நின்றான்
சேதி கேட்ட குரபத்மன் சீற்றமுடன் வெகுண்டெழுந்து
தன் மகனைக் களம் அனுப்பினான்

வீரபாகுத் தேவனுடன் பூதங்களும் சேர்ந்தெதிர்க்க
பானுகோபன் பின்வாங்கினான்
இதை அறிந்த குரபத்மன் தான் சென்று எதிரிகளை
அழித்துவிடச் சபதம் செய்தான்

சிங்கமுகன் மைந்தனான அதிகுரனோடு
தாரகா குரன்மகன் அசுரேந்திரன் வந்தான்
இருவருமே அசுரபடைத் தளபதியாய்ச் சென்றார்
குரபத்மன் போர்க்களத்தில் முருகனெதிர் நின்றான்

பூதப்படைத் தளபதியால் அதி குரன் மாண்டான்
அசுரேந்திரன் களம் இறங்கி போர் புரியச் சென்றான்
வீரபாகுத் தேவரினால் தலை அறுந்து வீழ்ந்தான்
குரபத்மன் இதை அறிந்து கொதித்தெழுந்து நின்றான்

ஆவேசம் கொண்ட குரன் முன்னணிக்கு ஓடிவந்து
அமரர் வீழ பாணம் தொடுத்தான்
குரபத்மன் அஸ்திரத்தால்தேவசேனை கொந்தளிக்க
ஆறுமுகன் முன்னே வந்தான்

கோடி சூர்ய ஒளியுடனே குமரன் தங்கத் தேரில் வர
கொக்கரித்தான் பத்மா குரன்
திருமாலும் நான்முகனும் குரனென்றால் துவண்டிடுவர்
திரும்பிப்போ சிறுவா என்றான்.

ஆயிரத்தெட்டண்டமும் நீ ஆண்டு வந்தாய்
ஆணவத்தால் அறிவிழந்து அழிந்து போக வந்தாய்
அமரர்களைச் சிறையிலிட்டு அவர் பொருள் கவர்ந்தாய்
ஆதி சிவன் சக்தியாலே அழியா வரம் பெற்றாய்

சிறுவன் சொன்ன வார்த்தைகளைன் கேட்டிடாத சூரன்
சீறிப் பாயும் பாணங்களை முருகன் மீது போட்டான்
பாணங்களைப் பார்த்த வேலன் புன்னகை புரிந்தான்
பத்மாகூரன் செருக்கழிக்க அஸ்திரத்தை விட்டான்

குடை அறுந்து முடி தெறித்து நகை தொலைத்து நின்ற சூரன்
நிலைகுலைந்து தனியாய் நின்றான்
சுழன்று வந்த சக்கரத்தால் சூழநின்ற அசுரர் குலம்
தலை அறுந்து களத்தில் வீழ்ந்தார்

அஸ்திரங்கள் பலவிடுத்து தோல்வி கண்ட சூரபத்மன்
சிவபாணம் தொடுத்தே நின்றான்
தந்தையாரின் அஸ்திரத்தை பணிவுடனே கையில் ஏந்தி
"தவறுணர்ந்தால் பிழைப்பாய்" என்றான்

மாயையினால் தனை மறைத்து மாளிகைக்குச் சென்றான்
மறுபடியும் போர்புரியும் மார்க்கம் தேடி நின்றான்
ஈசன் மகன் வேல்ப் படையால் இரணியனும் தோற்றான்
அக்னிமுகன் சிங்கமுகன் பானுவும் அழிந்தார்

அவுணர் சேனை திரண்டு செல்ல சூரன் மீண்டும் வந்தான்
அமரர் படைத் தலைமை ஏற்று வேலனும் எழுந்தான்
இருபடையும் உக்கிரமாய் சமர் புரிந்து நின்றார்
முருக வேளும் வில் வளைத்துப் பாணங்கள் சொரிந்தார்

ஆறுமுகன் அஸ்திரங்கள் பன் மடங்காய் பெருகிவந்து
அசுரர்களைக் கொன்றழித்ததே
சூரபத்மன் மன நிலையோ சூழ்ச்சிகளால் வெல்வதற்கு
மாயையிடம் சரணடைந்ததே

பல உருவாய் பறவையுமாய் பல அண்டம் சென்ற சூரன்
பலம் இழந்து தனியாய் நின்றான்
அழியாத தன்உருவை சூரனுக்கு காட்டிவே
விஸ்வரூபக் காட்சியும் தந்தான்

ஆறுமுகக் கந்தனின் பேருருவவைக் கண்டான்
அகந்தைகள் அடங்கியே சூரனும் பணிந்தான்
பேர் உருவம் மாறியே சிறுவனானகத் தோன்ற
போர்க்குணம் மிகுந்து மீண்டும் வல் அசுரன் ஆனான்

மாயையின் மந்திரத்தை மனதில் நினைத்தான்
மாய இருள் ஆகியே கர்ஜனைகள் செய்தான்
மாயையைக் கொன்றழித்து சூரனைப் பிளக்க
வேலினை ஏவினானே செந்தில் வடிவேலன்

சீறியே பாய்ந்துவரும் வீரவேலைக் கண்ட சூரன்
மாமரமாய் உயர்ந்தே நின்றான்
சிவசக்தி வேலவனின் வெற்றிவேல் ஊடுருவ
இரு கூறாய் பிளந்தே வீழ்ந்தான்

இறைவனிடம் சூரன் பெற்ற இறவாத வரங்களினால்
சேவல், மயில் இரண்டாய் வந்தான்
மயிலைத் தன் வாகனமாய் சேவலையும் கொடியாக்கி
பத்மாகூரன் மமதையை ஒழித்தான்

ஐயந்தனுடன் தேவர்களை சிறைமீட்ட கந்தன்
போர்க்களத்தில் உயிர்நீத்த பூதங்களை மீட்டான்
தேவசேனை சூழ்ந்துவர திருச் செந்தூர் வந்தான்
ஈசனுக்கு முறையான பூசைகளைச் செய்தான்

செந்தில் பதி விட்டகன்று வேல் முருகன் சென்றான்
கூடல்மாநகர் அருகே தங்குவோம் என்றான்
திருப்பரங்குன்றதிலே மனமுவந்து நின்றான்
தேவயானை கரம்பிடிக்கச் சம்மதத்தைச் சொன்னான்

அமிர்தவல்லி சுந்தரவல்லி சோதரிகள் இருவருமே
திருமாலின் புதல்வியராவார்
முருகன்மேல் ஆசை கொண்டு அரியதவம் செய்தவரை
பூவுலகில் மணப்பேன் என்றான்

அமிர்தவல்லி தேவயானை தெய்வேந்திரன் புதல்வியாகி
முருகன் துணை நாடி இருந்தாள்
தேவராஜன் ராணியுடன் தேவானையைக் கைப்பிடித்து
குமரனுக்கே தத்தம் செய்தார்

பரமசிவன் தேவியுடன் பரங்குன்றம் வந்தான்
வேலவனின் திருமணத்தைக் கண்குளிரப் பார்த்தான்
கந்தபுரி சென்ற வேலன் வள்ளியை நினைந்தான்
வள்ளிமலைப் பக்கம் உள்ள திருத்தணிக்கு வந்தான்

சிவமுனிவன் மகளாகி மான் வயிற்றில் சேர்ந்தே
சுந்தரவல்லி அவள் நம்பி மகள் ஆனாள்
தோழியுடன் தினைப்புனத்தைக் காவல் காத்துவந்தாள்
வள்ளியாக வளர்ந்தவளை நாரதமுனி கண்டார்

மணம் மகிழ்ந்த நாரதரும் முருகனிடம் சேதி சொல்ல
தணிகை மலை நாடியே வந்தார்
வள்ளி நங்கை பேரழகை விதவிதமாய்ச் சொல்லியவர்
வேலனுக்கு ஏற்றவள் என்றார்

நம்பிராஜன் புத்திரிக்கு அருள்புரிவோம் என்ற கந்தன்
வேடுவனாய்த் தினைப் புனம் சென்றார்
வள்ளியுடன் பேசுகையில் நம்பி வரும் அரவம் கேட்டு
வேங்கை மரமாகியே நின்றார்

நம்பிராஜன் வந்து செல்ல வேடுவனாய் மாறி
மணம் முடிக்கச் சம்மதத்தை வள்ளியிடம் கேட்டான்
முறை தவறி நடந்திடும் பெண் நான் இல்லை என்றாள்
"தயைகூர்ந்து இங்கிருந்து போய்விடுங்கள்" என்றாள்

முதுமையான சிவனடியார் வேடம் புனைந்தார்
வேட ராஜன் நம்பி முன்னே தள்ளாடி வந்தார்
மன அமைதி வேண்டி இங்கு வந்ததாகச் சொன்னார்
மகளுடனே தங்கும்படி நம்பியும் பகன்றார்

தேனுடனே தினைமாவும் பிசைந்து வள்ளி தந்திடவே
ஆவலுடன் வாங்கியே உண்டார்
தாகத்துக்குத் தண்ணி கேட்டு விக்கி விக்கி தவித்த அவர்
மோகம் தீர வழியைக் கேட்டார்

முதியவரின் சபல எண்ணம் புரிந்தவராய் வள்ளியம்மை
கானகத்தே ஓடிச் சென்றாள்
ஆனைமுகன் அண்ணன் வந்து யானையாகத் தூரத்திவர
தாத்தாவை இறுக அணைத்தாள்

போதும் என்று விளையாட்டை நிறுத்திய மால்மருகன்
ஆறமுகக் கந்தனாகக் கண் எதிரில் நின்றார்
தான் வணங்கும் வேல்மருகன் தரிசனத்தைக் கண்டான்
கண் கலங்கி மெய் சிலிர்த்துப் பாதங்களில் வீழ்ந்தான்

சிறு பிரிவும் தாங்க வொண்ணாச் சிற்றிடையாள் வள்ளி
அவள் துயரம் தீர்க்க வென்று உடன் அழைத்துச் சென்றாள்
கள்வனோ கவர்ந்ததென்று நம்பி தேடிச் சென்றான்
தணிகையிலே முருகனுடன் வள்ளியையும் கண்டான்

கவர்ந்து செல்லல் இழுக்கு என்று தமது ஊரில் இருவருக்கும்
திருமணத்தை முடித்தே வைத்தான்
நாரதரும் வாழ்த்துரைக்க தேவர்களும் பூச்சொரிய
'கந்தபுரி' அழைத்தே சென்றார்

தங்கை வள்ளி நாயகியை குமரனுடன் வரவேற்று
தெய்வயானை அழைத்தே சென்றாள்
பக்தர் குறை தீர்ந்திடவே தெய்வயானை வள்ளியரை
அணைத்தபடி காட்சி கொடுத்தார்

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடுமுகம் ஒன்று
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்று
கூறுமடியார்கள் வினை தீர்த்தமுகம் ஒன்று
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்று

மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்று
வள்ளியை மணம் புணரவந்த முகம் ஒன்று
ஆறுமுகம் ஆன்பொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

பொங்கி வந்த அசுர்களை போரில் வென்ற தீரனுக்கு
மங்களமோ ஜெய மங்களம்
கோழிக்கொடி தாங்கி நின்று குலவு மஞ்சை ஏறிவரும்
குமரனுக்கு ஜெய மங்களம்
கந்தபுராணச் சாரத்தினை விருப்புடனே கேட்டுணர்ந்த
பக்தருக்கும் ஜெயமங்களம்
வள்ளி தெய்வயானையுடன் வீற்றிருந்து காட்சி தரும்
வேலனுக்கும் ஜெய மங்களம்

* - * - * - *

07. தமிழ்க் குமரன் பாமாலை

மாமாங்கக் கணபதியின்தாள் பணிந்து நின்றோம்
மயிலேறும் பெருமாளை நாம் பாட வந்தோம்
தடையேதம் நேராமல் நீ காக்கவேண்டும்
தம்பிலுவில் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகனே சரணம்

திருக்கோவில் ஸ்ரீ சித்ர வேலவனைக் கண்டோம்
தீராத மனச் சுமைகள் நீங்க வழி கேட்டோம்
தமிழர் படும் இன்னல்களை மன முருகச் சொன்னோம்
துயர் மாறத் தமிழ்க்குமரன் சேவடி பணிந்தோம் (அரோகரா)

சித்தாண்டி வேலவனின் எழில் காண வேண்டும்
சித்தமுடன் கசிந்துருகி நாம் பாடவேண்டும்
சீர் அழியும் தமிழர்கதை சொல்லி அழவேண்டும்
சிங்கார வேலனே எம் துயர் மாற்றவேண்டும்

மாவிட்டபுரக் கந்தன் கண் திறக்கவேண்டும்
மாண்புடனே தமிழர் இனித் தலை நிமிரவேண்டும்
மகிழ்வுடனே எம் மண்ணில் நாம் வாழவேண்டும்
மாணிக்க வடிவேலன் அருட்பார்வை வேண்டும் (அரோகரா)

மண்டூர் முருகனின் மனம் இரங்கவேண்டும்
புண்பட்ட நெஞ்சத்தில் மகிழ்வூட்ட வேண்டும்
பண்பாடு மறவாத தன்மானம் வேண்டும்
கண்கண்ட தெய்வமே வழிகாட்டவேண்டும்

நல்லூர்க் கந்தனே எமைப் பார்க்கவேண்டும்
நல்லவராய் யாவரையும் நீ மாற்றவேண்டும்
தொல்லையின்றி வாழ்வாங்கு வாழ்வரம் வேண்டும்
வல்லசுரர் செருக்கழித்த உன் துணையே வேண்டும்

தாந்தாவில் சண்முகன் வேலோடு நின்றான்
தமிழர் துயர் தீர்த்திடவே ஓடோடி வருவான்
தமிழ்ச் சங்கம் வைத்தே ஆய்வு பல செய்தான்
தரணியிலே தமிழரினம் வாழ வழி செய்வான்

உகந்தை மலை வீற்றிருக்கும் முருகனே வாராய்
அகந்தையாலே அறிவிழந்தோர் திருந்த வரம் தாராய்
இகமதிலே தமிழர் இனம் அலைகிறதே பாராய்
உரிமையுடன் எமைக்காக்க உடன் வந்து சேராய் (அரோகரா)

கதிர்காமப்பதி வாழும் ஆறுமுகக் கந்தா
கதி எமக்கு வேறில்லை ஈராறு தோளா
விதி என்று நாம் தொடர்ந்து வாடுவது முறையா
பதில் சொல்ல வேண்டும் மயிலேறி நீ வா

தொண்ட மானாற்றில் உறை சந்நிதிச் செல்வா
தெய்வானை வள்ளி மகிழ் தங்க வடிவேலா
தாங்காது சோதனைகள் தவிக்கின்றோம் குமரா
தொய்யாது தமிழ் மானம் காத்திடவே நீ வா (அரோகரா)

உன்பாதம் பணிந்தோமே சிவக்கனலே முருகா
வன் மனமே இல்லாத உறவுகளை நீ தா
பொன் பொருளை நாடி நாம் வரவில்லை குமரா
அன்பினால் தமிழர் துயர் துடைத் தெறிய நீ வா

முருகாற்றுப் படை நூலின் பாட்டுடைத் தலைவா
அருணகிரியார் பாடும் முத்தமிழ்ச் செல்வா
குருவாகித் தந்தைக்குப் பொருள் சொன்ன குமரா
இருள் ஓடி விடிவுவர ஒளியாக நீ வா

எந்த மதம் சாதி என்ற பேதம் எமக்கில்லை
எப்போதும் எல்லோரும் ஒருதாயின் பிள்ளை
ஏன் வந்ததோ இந்த இன் வாதக் கொள்கை
இதை மாற்றித் தரவேண்டும் வேல் தாங்கும் உன்கை

கந்தனின் தந்தை சிவன் திருத்தலங்கள் செல்வோம்
கேதீசா கோணேசா என்றுரக்கச் சொல்வோம்
கற்பூரச் சட்டியுடன் காவடியும் ஆடி
உயிர் அச்சம் இன்றி எங்கும் சென்றுவரக் கேட்போம்

தமிழர் குலத் தெய்வமாம் தமிழ்க்குமரன் வருவான்
தார்மீக வழிநின்று மன அமைதி தருவான்
சன்மார்க்க நெறி தந்து சகலரையும் காப்பான்
சாதி மத பிணக்கழித்து சமரசமும் செய்வான்

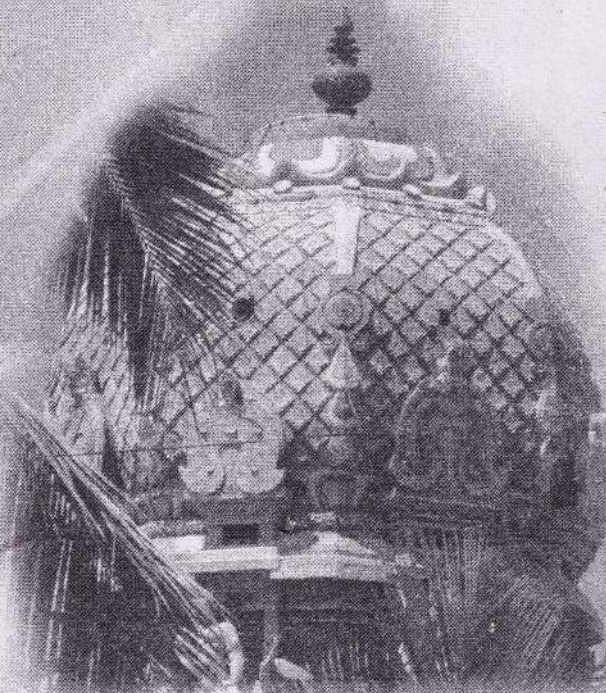
* - * - * - *

குறிப்புக்கள்

உ
- சரவணபவ -

ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர்

திருக்கோவில்

- தலவரலாறு (சுருக்கம்)
- கந்தப்புராணச் சாரம்

ஆக்கம்:

இரா. தெய்வராஜன்
(ஓய்வு நிலை அதிபர்)
திருக்கோவில்